

Rep.Nr. 08/923

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN ZEVENTIEN APRIL
TWEEDUIZEND EN ACHT

7de KAMER

Sociale Zekerheid
Bijdragen
Tegensprekelijk
Definitief

In de zaak:

C.V.B.A. HORST - BETRAC ENGINEERING,
waarvan de maatschappelijke zetel
gevestigd is te 1081 Brussel, François
Sebrechtslaan 58/10,

appellante, vertegenwoordigd door Mr. L.
Cottenie loco Mr. L. Sampermans, advocaat
te 3500 Hasselt,

Tegen:

de RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID,
openbare instelling, waarvan de zetel
gevestigd is te 1060 Brussel, Victor
Hortaplein 11,

geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr. W.
Smet loco Mr. B. De Geest, advocaat te
1700 Dilbeek,

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, op tegenspraak gewezen door de Arbeidsrechtbank te Brussel op 2 februari 2007;
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 12 juni 2007;
- de besluiten in hoger beroep door partijen neergelegd;

Gehoord partijen in hun middelen en beweringen ter openbare terechtzitting van 20 maart 2008, waarna de debatten gesloten werden.

I. DE FEITEN EN RECHTSPLEGING

In het kader van het zogenaamde plus één plan vroeg appellante bijdrageverminderingen voor het derde en vierde kwartaal 1996, het eerste tot en met het vierde kwartaal 1998 en de eerste twee kwartalen van 1999 voor haar werknemer B , die bij haar in dienst trad op 14 juni 1996.

Voordien had betrokkene echter gewerkt bij de B.V.B.A. Betrac van 12 oktober 1993 tot 31 mei 1996; beide ondernemingen werden geleid door de heer Ba die gedelegeerd bestuurder was van appellante en ook zaakvoerder van de B.V.B.A. Betrac.

De B.V.B.A. Betrac werd failliet verklaard op 4 februari 1997 en appellante nam haar huidige vorm aan bij notariële akte van 11 januari 1996, waardoor de C.V.B.A. Asurex werd omgevormd tot de C.V.B.A. Horst-Betrac Engineering; tussen 11 januari 1996 en 4 februari 1997 bestonden beide vennootschappen dan ook naast mekaar.

Bij brief van 14 augustus 2001 liet de R.S.Z. aan appellante weten dat zij niet akkoord ging met de bijdrageverminderingen voor de heer B in het kader van het plus één plan, omdat beide ondernemingen éénzelfde technische bedrijfseenheid uitmaakten en de heer E als zogenaamde nieuw indienstgenomene een werknemer verving die in de loop van de twaalf kalendermaanden voorafgaand aan zijn indienstneming in dezelfde technische bedrijfseenheid werkzaam was geweest.

Hierop ontstond er een briefwisseling tussen het sociaal secretariaat van de C.V.B.A. en de R.S.Z.; deze laatste oordeelde op basis van een bijkomende onderzoek dat het wel degelijk om éénzelfde technische bedrijfseenheid ging.

Op 10 mei 2002 ging de R.S.Z. tot dagvaarding over van de C.V.B.A. tot inning van de achterstallen ingevolge de annulering van de bijdragevermindering.

Bij vonnis van de Arbeidsrechtbank te Brussel van 2 februari 2007 werd de vordering van de R.S.Z. toegekend; de Arbeidsrechtbank oordeelde dat appellante en de B.V.B.A. Betrac één technische bedrijfseenheid uitmaakten in de zin van artikel 117 § 2 van de Programmawet van 30 december 1988.

Bij verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 12 juni 2007, tekende de C.V.B.A. hoger beroep aan en hernam ze haar standpunten in verband met de bijdragevermindering op basis van het plus één plan.

De R.S.Z. stelde bij beroepsbesluiten een tegenvordering in, omdat op het rekeninguittreksel van 8 maart 2002 een bedrag van 1.706,72 EURO in mindering was gebracht, dat nadien op vraag van de C.V.B.A. was overgeboekt naar de bijdragebetalingen van het vierde kwartaal 2001, zodat deze vermindering thans niet nogmaals konden worden in rekening gebracht.

Omtrent deze aanpassing van deze bedragen bestaat geen betwisting.

II. BEOORDELING

Het hoger beroep is regelmatig naar vorm en werd tijdig ingesteld wat overigens niet wordt betwist; het is derhalve ontvankelijk.

Partijen blijven in discussie of de B.V.B.A Betrac en de C.V.B.A. Horst-Betrac Engineering éénzelfde technische bedrijfseenheid uitmaken in de zin van artikel 117 § 2 van de Programmawet van 30 december 1988.

De eerste rechter heeft een goed overzicht gegeven van de regeling voor de tijdelijke vermindering van de werkgeversbijdragen bij de indienstneming van een eerste werknemer ingevolge de Programmawet van 30 december 1988.

Ingevolge artikel 117 § 2 van deze wet kan de vermindering niet worden toegepast, indien de nieuw in dienst genomen werknemer iemand vervangt, die in de loop van de twaalf kalendermaanden voorafgaand aan de indienstneming in dezelfde technische bedrijfseenheid werkzaam is geweest, behalve indien deze werknemer een gewezen leerling is.

Uit de parlementaire voorbereiding van de Programmawet van 30 december 1988 blijkt dat deze bepaling tot doel heeft te vermijden dat een loutere wijziging van het juridisch statuut van de werkgever, zonder enige reële werkgelegenheidsschepping, recht geeft op het voordeel van de vermindering; een werknemer die, ingevolge de wijziging van het juridisch statuut van de werkgever, in dienst treedt van een nieuwe werkgever, maar zijn bestaande tewerkstelling binnen dezelfde technische bedrijfseenheid voortzet, zodat er geen reële werkgelegenheidsschepping is, vervangt een werknemer in de zin van artikel 117 § 2, zodat de nieuwe werkgever voor de indienstneming van deze werknemer niet de tijdelijke vermindering van de werkgeversbijdrage kan genieten (Cass. 19 mei 2003, R.W. 2003-04, 1418).

Voor de toepassing van deze regel dient het bestaan van een technische bedrijfseenheid bepaald te worden op grond van sociale en economische criteria.

Dit betekent dat nagegaan moet worden of de entiteit waarin de nieuwe in dienst genomen werknemer wordt tewerkgesteld, sociaal en economisch verweven is met de entiteit waarin, in de loop van de twaalf maanden voorafgaand aan zijn indienstneming, een werknemer werkzaam is geweest die hij vervangt; de enkele omstandigheid dat de bedrijvigheid van de ene entiteit juridisch niet wordt voortgezet door de andere entiteit, belet niet dat die beide entiteiten dezelfde bedrijfseenheid uitmaken (Cass. 19 januari 2006, R.W. 2006-07, 9 juni 207).

Op basis hiervan heeft de R.S.Z. een correcte afweging gemaakt die door de eerste rechter terecht werd bevestigd.

Immers het blijkt dat de heer Ba afgevaardigd bestuurder is van de C.V.B.A. Horst-Betrac Engineering en tevens zaakvoerder van de B.V.B.A. Betrac, terwijl mevrouw S en hijzelf in beide vennootschappen aandeelhouders zijn; daarnaast was uiteraard ook de heer B tewerkgesteld in beide ondernemingen.

Gelet op het terugvinden van dezelfde personen, is er uiteraard een sociale verwevenheid.

Omtrent de plaats van uitoefening van de activiteit wil appellante voorhouden dat de maatschappelijke zetels op verschillende adressen gelegen zijn; beiden situeren zich in het Brusselse; de B.V.B.A. had haar maatschappelijke zetel te 1040 Brussel, Nieuwelaan 167; de C.V.B.A. was gelegen in de J. Van Elewijckstraat 103 bus 6 te 1853 Strombeek-Bever.

Appellante erkent echter in haar beroepsbesluiten dat de exploitatiezetel van de B.V.B.A. te Hasselt gelegen was.

Wanneer de inspectiedienst van de R.S.Z. contact opneemt met de C.V.B.A. op de maatschappelijke zetel te Strombeek Bever, vinden zij immers aldaar de firma Finac en Partners, die enkel de correspondentie waarneemt van de C.V.B.A. en doorverwijst naar de heer Ba te Hasselt, waar de inspectiediensten dan ook daadwerkelijk te woord worden gestaan op het adres Luikersteenweg 227.

Dit is ook het exploitatieadres dat we terugvinden in het verzoek tot inschrijving bij de R.S.Z. op pagina 3 in vak 2.

Terecht heeft de eerste rechter dan ook vastgesteld dat de activiteit op dezelfde plaats wordt uitgeoefend.

Bij de omschrijving van het statutair doel van de vennootschappen vinden we nagenoeg identieke vermeldingen in verband met het voeren van een studiebureel voor nijverheidstudiën, berekeningen in gewapend beton, spanbeton, metaalconstructies, centrale verwarming enz. en weliswaar wil appellante voorhouden dat de B.V.B.A. eerder een raadgevend ingenieursbureau was, terwijl de C.V.B.A. zich ook inliet met architectuuropdrachten, maar uit de toelichting van appellante zelf volgt dat deze activiteiten complementair zijn, wat overigens ook uitgedrukt wordt in hetzelfde NACE en ACE codenummer.

Terecht wijst de eerste rechter er bovendien op dat de heer B ook reeds in dienst van de B.V.B.A. activiteiten verrichtte als toezichter op de werven, zodat hij meer deed dan studieopdrachten.

Ook de gelijkenis in de naam wijst op de verwantschap.

Aangezien de sociale en de economische criteria in hun samenhang moeten worden beoordeeld, wijzen deze elementen voldoende op het bestaan van één technische bedrijfseenheid en het hoger beroep is dan ook ongegrond.

De R.S.Z. heeft terecht vastgesteld dat de heer B¹ als bediende van de beide ondernemingen geen recht had op de bijdrageverminderingen in de zin van artikel 117 § 2 van de Programmawet van 30 december 1988, daar hij moet beschouwd worden als een vervangende werknemer die in de loop van de twaalf kalendermaanden voorafgaand aan zijn indiensttreding bij appellante in dezelfde technische bedrijfs-eenheid werkzaam is geweest, zodat er geen reële werkgelegenheidsschepping heeft plaatsgevonden.

De C.V.B.A. stemt in met de herberekening van het verschuldigde bedrag, daar de som van 1.706,72 EURO niet kan worden toegerekend op het betwiste rekeninguittreksel van 8 maart 2002, daar dit

bedrag reeds werd overgeboekt naar de bijdragebetalingen van het vierde kwartaal 2001 (wat geen verband houdt met huidige betwisting).

OM DEZE REDENEN:

De zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel;

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Recht doende op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond;

Verklaart de tegenvordering van de R.S.Z. ontvankelijk en gegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis, behoudens wat betreft het gevorderde bedrag en veroordeelt appellante tot betaling aan de R.S.Z. van de som van 10.229,17 EURO meer de wettelijke intresten op 8.980,23 EURO vanaf 8 maart 2002 tot de dag der betaling.

Veroordeelt appellante tot de kosten van het hoger beroep,
deze belopend aan de zijde van de R.S.Z.
rechtsplegingsvergoeding 1.100 EURO en
aan de zijde van appellante
rechtsplegingsvergoeding 1.100 EURO.

Aldus gewezen en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel op zeventien april tweeduizend en acht.

Waar aanwezig waren :

de heer L. LENAERTS, Raadsheer
de heer J. VAN HOLM, Raadsheer in Sociale Zaken als
werkgever
de heer H. SILON, Raadsheer in Sociale Zaken als
werknemer arbeider
mevrouw G. DE SAEDELEER, Griffier

G. DE SAEDELEER

L. LENAERTS

H. SILON

J. VAN HOLM